

quidem posituius. Quia vero $t^0 = m$, $t' = T$, $u^0 = 0$, $u' = U$, adeoque integri: omnes t'' , t''' etc. u'' , u''' etc. etiam integri erunt. Porro perspicuum est, quia $TT > mm$, omnes t^0 , t' , t'' , t''' etc. posituios et continuo in infinitum crescentes esse, nec non omnes u^0 , u' , u'' , u''' etc.

III. Supponamus, dari adhuc alios valores posituios ipsorum t , u qui in progressionem t^0 , t' , t'' etc. u^0 , u' , u'' etc. non contenti sint, puta \mathfrak{T} , \mathfrak{U} . Manifestum est, quum progressio u' , u'' etc. a 0 in infinitum crescat, \mathfrak{U} necessario inter duos terminos proximos, u^n et $u^n + 1$ situm fore, ita ut sit $\mathfrak{U} > u^n$ et $\mathfrak{U} < u^n + 1$. Ut absurditatem huius suppositionis demonstramus, obseruamus

1° Aequationi $tt - Duu = mm$ satisfactum iri etiam ponendo $t = \frac{1}{m} (\mathfrak{T} t^n - D\mathfrak{U} u^n)$, $u = \frac{1}{m} (\mathfrak{U} t^n - \mathfrak{T} u^n)$. Hoc quidem nullo negotio per substitutionem confirmatur: quod vero hi valores quos ponemus breuitatis gratia $= 1$, v , semper sunt numeri *integri* ita ostendimus. Si (M, N, P) est forma determinantis D , atque m diuisor communis numerorum M , $2N$, P : erit tum $\mathfrak{T} + N\mathfrak{U}$ tum $t^n + Nu^n$ per m diuisibilis adeoque etiam $\mathfrak{U} (t^n + Nu^n) - u^n (\mathfrak{T} + N\mathfrak{U})$ siue $\mathfrak{U} t^n - \mathfrak{T} u^n$. Quare v erit integer et proin etiam 1 , quia $\mathfrak{U} = Dvv + mm$.

2° Patet v non posse esse $= 0$; hinc enim sequeretur $\mathfrak{U} t^n t^n = \mathfrak{T} \mathfrak{T} u^n u^n$ siue $\mathfrak{U} \mathfrak{U} (Du^n u^n + mm) = u^n u^n (D\mathfrak{U} \mathfrak{U} + mm)$ siue $\mathfrak{U} \mathfrak{U} =$

$u^n u^n$, contra hyp. ex qua $u > u^n$. Quum igitur praeter valorem 0, minimus valor ipsius u sit U , erit v certe non minor quam U .

3° Facile ex valoribus ipsorum t^n , t^{n+1} , u^n , u^{n+1} confirmari potest esse $m U = u^{n+1} t^n - t^{n+1} u^n$. Quare $u t^n - \Sigma u^n$ certe non erit minor quam $u^{n+1} t^n - t^{n+1} u^n$.

4° Iam ex aequatione $\Sigma \Sigma - D u u = m m$ habetur $\frac{\Sigma}{u} = \sqrt{D + \frac{m m}{u u}}$ et similiter $\frac{t^{n+1}}{u^{n+1}} = \sqrt{D + \frac{m m}{u^{n+1} u^{n+1}}}$, vnde facile deducitur esse $\frac{\Sigma}{u} > \frac{t^{n+1}}{u^{n+1}}$. Hinc vero et ex conclusione

in 3° sequitur $(u t^n - \Sigma u^n) (t^n + u^n \frac{\Sigma}{u}) > (u^{n+1} t^n - t^{n+1} u^n) (t^n + u^n \frac{t^{n+1}}{u^{n+1}})$, siue, evolutione facta, et loco ipsorum $\Sigma \Sigma$, $t^n t^n$, $t^{n+1} t^{n+1}$ substitutis valoribus suis $D u u + m m$, $D u^n u^n + m m$, $D u^{n+1} u^{n+1} + m m$,

$$\frac{1}{u} (u u - u^n u^n) > \frac{1}{u^{n+1}} (u^{n+1} u^{n+1} - u^n u^n),$$

vnde, quoniam vtraque quantitas manifesto positiva, fit transponendo $u + \frac{u^n u^n}{u^{n+1}} > u^{n+1} + \frac{u^n u^n}{u}$,

Q. E. A., quia quantitatis prioris pars prima minor est quam pars prima quantitatis secundae, nec non illius secunda minor quam secunda hu-

ius. Quamobrem suppositio consistere nequit et progressionem $t, t', t'', \text{etc.}$ $u, u', u'', \text{etc.}$ omnes valores positivos ipsorum t, u exhibebunt.

Ex. Pro $D = 61, m = 2$ valores minimos positivos ipsorum t, u inuenimus 1523, 195: quare omnes valores positui exhibebuntur per has formulas $t = (\frac{1523}{2} + \frac{195}{2}\sqrt{61})^e + (\frac{1523}{2} - \frac{195}{2}\sqrt{61})^e, u = \frac{1}{\sqrt{61}}((\frac{1523}{2} + \frac{195}{2}\sqrt{61})^e - (\frac{1523}{2} - \frac{195}{2}\sqrt{61})^e)$. Inuenitur autem $t^0 = 2, t' = 1523, t'' = 1523 t' - t^0 = 2319527, t''' = 1523 t'' - t' = 3532618098 \text{ etc.}; u^0 = 0, u' = 195, u'' = 1523 u' - u^0 = 296985, u''' = 1523 u'' - u' = 452307960 \text{ etc.}$

201. Circa problema in artt. praec. tractatum sequentes observationes adhuc adiicimus.

1) Quum aequationem $t t - D u u = m m$ pro omnibus casibus soluere docuerimus, ubi m est diuisor communis maximus trium numerorum $M, 2 N, P$, talium vt $N N - M P = D$: operae pretium est omnes numeros qui tales diuisores esse possunt siue omnes valores ipsius m pro valore dato ipsius D assignare. Ponatur $D = n n D'$, ita vt D' a factoribus quadraticis omnino sit liber, quod obtinetur si pro $n n$ assumitur maximum quadratum ipsum D metiens: sin vero D